

KIYAMET

v.13

12 Ocak 2011

KIYAMET ALAMETLERİ

- Yaklaşık bir ay önce başlayan ve bir haftadır iyice tırmanan gösterilerde; işsizlik, hayat pahalılığı ve temel gıda fiyatlarına yapılan zamlar protesto ediliyor. Sosyal çalkantıların bir türlü dinmediği ülkede son olayların ardından hükümet acilen toplanma kararı aldı. Cezayir'de devam eden sokak olaylarında iki kişinin öldüğü bildirildi. El Habar gazetesine göre, başkent Cezayir'in 300 kilometre güney doğusundaki M'Sila bölgesinde polislin açtığı ateş sonucu bir genç hayatını kaybetti. Fransız haber ajansları da başkentin 50 kilometre doğusunda bir kişinin daha öldüğünü duyurdu.
- Hava-İş üyesi 100'e yakın işçi, Taksim'de gerçekleştirdikleri eylemin ardından Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nü trafiğe kapadı. İşten çıkarılmalara karşı eylem yapan işçilere polis saldırdı ve gözaltına aldı. Üsküdar Çevik Kuvvet Merkezi'ne götürülen işçilerin serbest bırakıldı.
- Belçika'nın Antwerpen kentinde 9 ev işgalcisi bir binadan çıkarmak için helikopter destekli toplam 150 polis görev aldı! Operasyon sonucunda ev işgalcileri gözaltına alındı.
- Kayseri Kapalı Cezaevi'nde kalan bir grup mahkum, Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yapılan değişiklikten yararlanmak için başvuru sonuç alamayınca yataklarını ateşe vererek yangın çıkardı. Yangın kısa sürede söndürüldü.
- İngiltere'de yargılanmakta olan altı çevre aktivistinin davası, örgüte sızmış gizli polislin eylemcilerin tarafında geçmesi sebebiyle düştü. 6 çevre aktivisti, 2009 yılında Nottingham şehrindeki Ratcliffe-on-Soar enerji santralini devre dışı bırakma girişimine bulunmakla yargılanmaktaydı. Aktivistler arasında Mark Flash Stone ismiyle tanınan polis memurunun 2000 yılından beri İngiltere'de düzenlenen onlarca eylemde ciddi roller aldığı belirtildi. Nottingham şehrinde yaşayan Mark Kennedy'nin polis kimliği, çevre hareketi içindeki bazı aktivistler tarafından ekim ayında ortaya çıkarıldı. Kennedy, bu olay üzerine örgüt içine sızmış bir polis olduğunu itiraf etti.
- Belediye-İş Sendikası üyeleri, Türk-İş Ege Bölge Temsilciliği'ni işgal ederek, belediye işçilerinin taşralardaki karakol ve okullarda hizmetli olarak görev yapmasını öngören 'Torba Yasa'ya karşı harekete geçmesini istedi.

Tunus Ayaklandı

Tunus'ta 17 Aralık'ta işsiz diplomalı bir gencin bedenini ateşe vererek intihar etmesi ardından alevlenen protesto gösterileri ülkenin dört bir yanına yayıldı.

İşsizlik ve kötü yaşam koşullarını protesto gösterilerine karşı hükümet, Tunus tarihini en şiddetli baskısıyla karşılık verdi. Tunus'taki Zine El Abidin Ben Ali iktidarı da hiç olmadığı kadar zan altında kaldı.

Bu eylemler ülke tarihinde bir dönüm noktası olarak değerlendiriliyor. 8 Ocak'tan bu yana Kasserin ve Regueb dolaylarında polis kurşunları altında en az 35 kişi hayatını kaybetti.

Buenos Aires - Yunan Konsolosluğu Saldırısını İsyancılar Üstlendi

Ateş Hücreleri İttifak'ından anarşist yoldaşlarımızın baskı altına alınması ve yaklaşan mahkemelerine yanıt olarak, 30 Aralık 2010 sabahı Arjantin'deki Yunanistan Konsolosluğu'na bir saldırıda bulunmaya karar verdik. Yaptığımız saldırı, Yunanistan ve İtalya'daki yoldaşların gerçekleştirdiği bir dizi saldırı ile örtüşmektedir, çünkü bizler dayanışmayı toplumun hapishane sisteminin savunucularıyla çatışmak için kullanmak zorunda olduğumuz bir silah olarak görüyoruz.

Sadece yaşamak için savaşan silahsız insanları sürekli öldüren cellatlar gibi tahmin edilemeyen zamanlarda otoriteye saldırmakta merhamet göstermeyeceğiz. Onları üstünde oturdukları Malos Aires'in bu bölgesinde havaya uçurmak için çok fazla nedeniz olduğunu hatırlatmak isteriz. Ve dengeyi sağlamak için biraz süre gerekse bile, bizler başkalarının bir şeyler yapmasını beklemeyip, ne yapabilirsek onu yapacağız.. Güvenliği ne kadar sıkılaştırdıkları önemli değil, daha savunmasız yerleri her zaman bulacağız. Çünkü her yerde biz olacağız, tahakkümü ve sömürüyü kökünden nasıl söküp atacağımızı sürekli düşünüyor olacağız.

Pakistan: Anarşistler Küreselleşme-Karşıtı Hareketin Ön Cephesinde

Perşembe günü burada, "Ne Devlet, Ne Efendi" başlıklı, anarşizm üzerine bir tartışma düzenledi. Karaçi'de yaşayan serbest bir gazeteci olan Fahad Desmukh tartışmayı idare etti. Bu vesileyle konuşan Fahad, anarşinin genellikle, herşeyi yıkmak için bomba atan teröristler imajını aklı getiren, pejoratif/aşağılayıcı anlamda kullanıldığını söyledi. Anarşi topyekun toplumsal bir kaos senaryosunu betimlemek için kullanılsa da, bu tablonun tartışılmayan bir başka yönünün daha olduğunu ifade etti. Fahad, esasen anarşizmin, toplumsal hiyerarşi ve iktidarın ortadan kaldırılmasını sosyal adalet ve özgürlük arayışı için elzem gören, heyecan verici bir siyasal gelenek ve felsefe olduğunu belirtti. Devletin zalimane otoritesinden, kiliseden, işçi sınıfından ve yurtseverlikten de söz etti. Farah, "Anarşistlerin gündeminin en bilinen yönü devletin ortadan kaldırılması talebidir. Anarşi aynı zamanda özgürlük ve sosyal adaletle ilintilidir." dedi. "Olanaksız gibi görünse de, insanlar devlete, sınırlara ve topluma bağlı kalmadan da yaşayabilirler." dedi.

Anarşistler sekiz saatlik iş-gününün kabul ettirilmesi hareketinin ön safında da yer alıyorlar. Ayrıca Hindistan'daki bölünme öncesinde Anti-Empyrialist Ghadar hareketine de katılmışlardı ve günümüzde Küreselleşme-Karşıtı Hareket'in ön cephesindeler.

Ainfos.ca/tr

- "Yaratıcı Direniş, Şiirsel Terörizm" (Mesud Ata, Metin Yeğin, John Zerzan, Derrick Jensen, Direnişin Ritimleri, Umut Kara, Mayıs Aru, Ahmet Bahadır Ahıska, Hakim Bey, Uygur Özesimi, AGF, Direnistanbul...),
- "Kozmetik: Kan Var Güzelliğinin Ardında" (Kozmetik ve hayvan deneyleri)
- "Arjantin'in Cumartesi Anneleri"
- "Hidroelektrik Santrallerin Psikopatolojisi"
- "Liseli Anarşistlerin Kantin İsyanı"
- "1968 alıntıları eşliğinde günümüzdeki eylemler"

Yazılarının olduğu yeniHarman dergisinin Ocak sayısı alınır.

Neslimiz insan ırkının bugüne kadar karşılaştığı en büyük felaketin eşiğinde. Yaşayan dünyaya her taraftan ölüm tehditleri geliyor. Su, güneş ışığı, hava ve toprak tehdit altında. En kuzeydeki Eskimolar atomik radyasyondan kan kanseri olmaya başladı. Eskimo annelerinin sütünde bile tehlikeli seviyelerde zehirli kimyasallar bulunuyor. Kabul etmeliyiz ki gezegen üzerindeki tüm canlı varlıklar tehdit altında.

Bu krizi daha da çözülmez kılan gerçek ise, asıl etkeninin, yani uygar insanın, bu sorunu anlayabilme konusunda tamamen yetersiz oluşu. Bu sorun bilinçlilik eşiğinin de ötesinde; çünkü uygarlık dâhilindeki insanların (uygarlık kelimesi Latince “şehir, kasa, köylerde yaşayan” anlamına gelen “civis”den gelir.) artık canlı dünyayla bir bağlantıları kalmadı. Uygarlaşmış insanların yaşamları toplumsal sistemin bizzat kendisine odaklı. Erozyona uğrayan toprakları ve yok olan ormanları algılayamıyorlar. Bunların maaşlara hâlihazırda bir katkısı yok. Bu krizde uygarlığın etkisi ise, aslında her daim yapmakta olduğunu kendini zor durumdan kurtarmak için daha şiddetli biçimde yapmak. Örneğin; eğer nüfus patlaması ve kıtlık tehdidi söz konusuysa, bu etki tarım yapılan topraklara daha fazla yüklenmek ve ağaçları daha hızlı keserek ormanları daha çabuk yok etmek olur.

Gezegen ölçeğinde bir felaketle karşı karşıyayız. Gezegendeki canlı yaşamın tahribatı binlerce yıldır devam ediyor ve şimdilerde bir kısmımızın ömrünün görmeye yetebileceği nihai bir felakete doğru gidiyor. Bu durum meşakkatli ve karmaşık olmanın ötesinde. Eğer birkaç temel ve basit mesele anlaşılıp kabul edilirse aslında oldukça sade ve basit.

Bu felaket tek bir temel unsura dayanır. Uygarlık gezegensel enerjinin akışıyla tamamen uyumsuzluk içinde. Uygarlığın üzerinde fikir birliğine varıldığı sanrı, hammadde kaynaklarını giderek daha fazla tüketen ve katlanarak artan bir insan popülasyonunun, giderek küçülen kaynaklar ve ölmekte olan bir ekosistem üzerine kurulu yaşamına devam edebileceğidir. Bu açıkça saçmalaktır. Buna rağmen uygarlık geçmişinden hiç ders çıkarmadan ve geleceğe dair bir vizyon geliştirmeden yoluna bu şekilde devam eder.

Bu gezegendeki muhtemel en önemli yaşam kaynağı ince yüzey toprağıdır. Bir gezegenin yaşamı, esasında, temel elementler olarak güneş, su, toprak ve havayı içeren kapalı ve dengeli bir sistemdir. Bu elementler canlılık üretmek için bütünlük içinde çalışır ve işlevlerini Doğa Kanunu olarak adlandırdığımız fizik kuralları üzerine kurulu bir örüntü izleyerek yerine getirir.

Toprak derinliği ve zenginliği canlı gezegenin iyi durumda olması için temel koşuldur. Genel olarak diyebiliriz ki; toprak yok olduğunda gezegenin canlılığında dengesizlik ve hasar meydana gelir. Bu, jeolojik süreler

açısından düşünürsek, ölüme doğru hızlı bir ilerleyiştir. Toprak her bin yılda sadece yüzde birini kaybediyor olsa bile, gezegen eninde sonunda ölür. Eğer toprak her bin yılda bu yüzde biri kaybetmek yerine kazanırsa, gezegenin canlılık refahı ve zenginliği artar. Akılda tutulması gereken asıl gerçek, toprağın ne kadar yavaş oluştuğudur. Toprak bilimcilerin hesaplarına göre dört milimetre toprağın oluşması için 300 ila 1000 yıl arasında zaman gerekmektedir.

Toprağın beslenmesi, üzerinde taşıdığı bitki katmanının fotosentetik üretimine bağlıdır. Birçok bitki katmanının Net Fotosentetik Üretimleri arasında büyük farklar vardır. Kurala göre, güneş enerjisini, bitkilerin büyümesi ve ileriki süreçte toprağa canlılık kazandıracak organik kalıntıların oluşması için en üretken biçimde kullanabilen bitki katmanları, dünyanın belli yerlerinde klimaks ekosistemleri oluşturur.

Bu ekosistemler, dünyanın “bedeninin” en dengeli halidir. Ciddi bir orman yangınının ardından veya aşırı ağaç kesiminden kaynaklanan bir hasarı iyileştirmek için orman yapısı bölgeye birbirini izleyen bir dizi bitki toplulukları yerleştirir. Her bitki topluluğu,

kendisini izleyecek bir diğer bitki topluluğu için bölgeyi hazırlar. Yapraklarını dökmeyen ağaçlardan oluşan bir ormanda meydana gelen hasar, genel koşullarda önce “yabani ot” dediğimiz küçük bitkilerle, ardından toprağa tutunup diğer türlerde bitkilerin ve ağaçların da oluşmasına zemin hazırlayacak olan çimenlerin oluşumuyla giderilir. (“Yabani otlar” bir açık alanın “ilk yardım ekibidir”.) Genel bir kural olarak, “ilk yardım ekiple” – çıplak toprağı kaplayıp onu tutacak ilk bitki toplulukları – en az sayıda bitki, hayvan, mikroorganizma, böcek, vb. içeren basit bitki topluluğudur. Bu süksesyon devam ettikçe, Net Fotosentetik Üretimle (NFÜ) birlikte çeşitlilik ve tür sayısı klimaks sistemine yeniden ulaşıp denge sağlanınca ya kadar artmaya devam eder. Sistem yapı karmaşıklığına, topladığı enerjiyi dönüştürebileceği maksimum kapasiteye (NFÜ) ve sahip olabileceği en fazla enerji geçişine (bitki ve hayvanların birbirleri için yaptıkları işler ve besin zincirleri) doğru ilerler. Bitkiler, kaybolmasını engellemek için toprağı tutacak, oksitlenmekten korunması için onu gölgeleyecek (toprağın ısınım soğuması verimsizliğe yol açan kimyasal değişimlere neden olur) ve nemi koruyacaktır. Her bitki topraktan değişik besin bileşikleri alır ki bu şekilde belirli bir bitki topluluğunun yerine gelen diğer belirli bitki topluluğu kendinden

sonra gelecek olan belirli bitki topluluğu için belirli toprak bileşenlerinden oluşan besinleri hazırlayabilir. Alanın bu bitkiler tarafından hazır hale getirilmesinden sonra daha büyük bitkiler, akçaağaçlar ve diğer geniş yapraklı ağaçlar gelir ve bunların yaşam ve ölüm döngüleri de yapraklarını dökmeyen bitkileri yaşatacak toprak için gerekli olan mikro iklimi sağlar. Bu ağaçlar klimaks ekosisteminin nihai bitki topluluğu olacak kozalaklı ağaçlar için “hemşire” görevini üstlenir. Örneğin, köknar ağacı güneşte büyüyemez ve selefi olan bu ağaçlar tarafından sağlanacak gölgeye ihtiyacı vardır.

Bu dünya ekosistemleri, tornadolarda, yangınlarda ve diğer olaylarda hasar görür ve ardından dengeli duruma, klimaks sisteme geri döner. Bu, bir insanın kolundaki yarının önce kanamasına, ardından kabuk bağlamasına ve eski sabit durumuna geri dönmek için yeni bir deri oluşumuna başlaması gibidir. Bu nedenle klimaks sistemi canlı hayatın sağlıklı olma koşulu, dinamik kararlılık halidir. Klimaks sistemi en iyi fotosentetik üretim olanak sağlayan sistemdir. Bunu zedeleyen herhangi bir şey ekosistemin sağlığını da zedeler. Klimaks ekosistemlerinin en verimli ekosistemler olmalarının sebebi içlerinde barındırdıkları çeşitliliğin fazla olmasıdır. Her organizma enerjisinin bir kısmını kendisini ayakta tutan enerjiyi üretenlere geri gönderir (diğer enerji geçişlerine de gönderdiği gibi). Bu destek sistemi genişledikçe hayvanların ve yeşil bitkilerin çeşitliliği ve kütlesi her muhtemel hücreden maksimum fayda sağlayarak artar. Bütün olarak bakılabilecek nokta, gezegenin canlı bünyesinin tüm bir parçası, bir orman ya da yeşil alanın sağlığı barındırdığı çeşitlilik sayesinde artar.

Daha geniş çapta bakıldığında, biyo-bölgeler ve karasal topraklar, organik verimliliğin aşınma yoluyla (doğal veya suni) su ve okyanus ortamına taşınmasıyla deniz hayatını besler. Bu bir ekosistemin bambaşka bir ekosistem için yaptığı ek hizmettir.

Evrendeki dünya yaşamının birkaç temel prensibi artık belirlenmiş durumda. Denge, evrensel yasadır. Dünya güneş etrafında çok ince bir dengede dönüyor. Gezegenin ısı sistemi de çok hassas bir dengeye sahip. Eğer gezegenin aldığı ısı miktarı düşerse donarak ölebiliriz veya gezegenin ısı kullanım dengesi bozulursa yanarak yok olabiliriz. Birbirinden farklı enerji akışları klimaks ekosistem içerisinde sürekli hareket edip devindiğinden, klimaks ekosistem yüzyıllar boyunca denge ve kararlılığını korur. Aynı şekilde insan vücudu da kendi içerisinde dolaşım, sindirim ve hücre üretimi devinimleri dönerken belli bir dengeyi korur.

Yaşamın canlılığı temel olarak toprağa dayanır. Toprak yoksa, bildiğimiz şekliyle hayat da yoktur. (Bu durumda bazı mikroorganizmalar ve diğer türler yine de var olabilir.) Toprak kendisini kaplayan bitki örtüsü tarafından muhafaza edilir ve bu en iyi, dengeli haliyle klimaks ekosistemidir.

Eğer az sayıdaki bu birkaç basit ilke kabul görürse, o zaman üzerinde ilerleme sağlayabileceğimiz bir iletişim esası oluşturmuşuz demektir. Bunları kabul etmeye yanaşmayanların ise dünyanın bir şekilde başka bir yolla işlevini yerine getirmekte olduğunu göstermeleri gerekir. Bunun için çabuk olunması gerekiyor çünkü gezegenin canlılığı sü-runcemede kalıyor.

Dünyadaki yaşamla ilgili temel koşuldan bahsediyoruz. Bizi kurtuluşa götürecek birçok yolu dinledik. Ekonomik gelişmenin bizi kurtaracağını duyduk, güneşle ısıtmanın bizi kurtaracağını, teknolojinin, cennet ve dünyayı yeniden kuracak olan İsa Mesih'in dönüşünün, toprak reformunun ilan edilmesinin, geri dönüşümün, kapitalizmin, komünizmin, sosyalizmin, faşizmin, Müslümanlığın, vejetaryenliğin, çok partililiğin ve hatta yeni Kova Burcu Çağı'nın bizi kurtaracağı söylendi. Fakat toprak ilkesi, insanların gezegenlerinin topraklarını korumazlarsa orada yaşayamayacaklarını söylüyor. 1988'de erozyon yüzünden yıllık kaybedilen toprak miktarı 25 milyar tondur ve bu rakam sürekli artıyordu. Erozyon, toprağın yerin üzerinden kayması anlamına geliyor. Buna eş derecede ciddi bir hasar da toprak verimliliğinin tükenmesi. Uygarlığın kolunun uzandığı hemen her yerde toprak helak oluyor. Bu, biyolojik yaşam biçimlerini destekleyen organik verimliliğin kaynağını tüketerek gezegeni gerçek anlamıyla öldürmektir. Gerçek: Uygarlık, Kuzey Amerika'nın Büyük Ovaları'nı işgal ettiğinden bu yana, bölgedeki verimli toprağın neredeyse yarısı yok oldu.

İmparatorluğun Sicili

Uygarlığın doğaya karşı sekiz bin yıldır işlediği suçlar, bütün kara parçalarındaki toprakların fiili tecavüzünü içeriyor.

Verimli toprağın en etkili üreticisi olan ormanlar, uygarlık işgalinden önce dünyanın kabaca üçte birini kaplıyordu. Bu oran 1975'te dörtte bir, 1980'de ise beşte bir kadar düştü ki bu düşüş esnasında ormanların yok olma hızı da gittikçe artıyordu. Eğer şu andaki mevcut yönelim kesintiye uğramadan devam ederse, 2040 yılına gelindiğinde bitki örtüsünün yüzde sekseni dünya yüzeyinden silinmiş olacak.

Uygarlığın toprağı koruyamayacağı çok basit bir gerçektir. Sekiz bin yıllık geçmişini bunu açıkça gösteriyor. Uygarlık dünyayı katlediyor. Yüzey toprağı bin yıllar boyunca zahmetli bir şekilde döngüyü sağlanan bir enerji deposu. Çoğu şimdiden tükendi ve geriye kalanlar da son derece hızlı bir şekilde tükeniyor.

Toprağın uygar "gelişimi" başladığından bu yana iklimsistem kazıldı, bitki tabakası ya çok büyük ölçüde basitleştirildi ya da tamamen yok edildi, net fotosentetik üretim aniden düştü. Tropikal kuşakta ormanlar kesilerek çayırılık alan yaratıldığında başlangıçta var olan net fotosentetik üretimin üçte ikisi yok oldu. Orta kuşakta daha önce orman olan bir alan tarım alanına çevrildiğinde net fotosentetik üretimin yarısı yok oldu. Bundan bir sonraki adım da, toprağın bu

koşullarda üretebildiği bu hasarlı ürünlerin çoğunu zirai ürünler olarak topraktan almak ve toprağın ürettiği hastalıklı ürünlerin bile kendisine kalmamasına sebep olmaktadır.

Bu durum bir esas ilkeye işaret eder: İnsanlar, temel bir değer olarak toprağı koruma sorumluluğunu üstlenmelidir. Eğer toprağı koruyacak sistemi oluşturabilirsek, insan yaşamının da dünyanın yaşamıyla birlikte dengesini yeniden kazanma olasılığını ortaya çıkarabiliriz.

Esas sorun uygarlık ve dünyanın yaşamı arasında bir denge olmayışıdır.

Bu sorunun çözümü de insan toplumunun dünya ile olan dengesini yeniden kazanabilmesinde yatar.

Şimdi herkesin bu gezegensel krizi nasıl karşılayacağımızla ilgili kişisel cevabına geri dönüyoruz. Öne sürülen kurtuluş yollarının çok azı toprağı korumakla ilgili. Hepsi mevcut toplumun yapısında veya temel unsurlarında rahatsızlık verici bir değişiklik yapmak zorunda kalmadan bu durumun ciddiyetini hafifletmenin yollarını arıyor. Sadece semptomları hafifletmek yoluna gidiyorlar. Eğer en temel değeri dünyayı korumak ve daha iyi hale getirmek olan bir toplumumuz olsaydı, toplumun diğer bütün değerleri de bu temel etrafında dönerdi.

Birçok önemli noktada, uygarlık işlevini bağımlılık yaratıcı eğilimler üzerinden yerine getirir. Uygarlık mekanizması, tıpkı alkolle, esrara veya tütüne bağımlı bir insanmış gibi, kendi kendini yıkıcı ve intihara meyilli bir şekilde işler. Bağımlı insan bir sorunun varlığını inkar eder. Bağımlı, gerçeğin inkarıyla iştigal eder. Uygarlık da aynı biçimde bağımlıdır.

Uygar insanlar, ilkel ve gelişmemiş insanları kendi seviyelerine çıkarmak gibi bir zorunlulukları olduğuna dair bir inanca sahiptir. Kendi sonunu getirme eğiliminde olan uygarlık, kendisinin üstün kültür olduğunu ve dünyadaki bütün insanların aradığı cevapların kendisinde olduğunu düşünür.

Bir bağımlı, gerçek anlamda, duygusal olarak "şeylere" bağlanan insandır. Televizyona, maddelere, kişilik alışkanlıklarına, başka insanlara, zihinsel ideolojilere, bir nedene yahut işe kendini tamamen adamaya. Eğer bağımlılık nesnesi ortadan kaldırılırsa, bağımlı insan kendini güvensiz, rahatsız, basıkılmış hissederek içe kapanma eğilimi gösterir.

Uygarlık, güvenliğin baskı aygıtları üzerinden sağlanabileceğini savunan kültürel/zihinsel bir görüştür. Bu hezeyanın boyutları o kadar büyüktür ki 1987 yılında bütün ülke hükümetlerinin askeri harcamalarının toplamı Birleşmiş Milletler'in bütün toplumsal programlarını üç yüz yıl boyunca finanse edebilecek miktardaydı.

Toprağı koruyamadığı müddetçe insanın dünya üzerinde yaşayamayacağı ilkesine tekrar bakmak bu hezeyanı görünür kılar. Toprağı korumak gerektiği konusundaki aciliyetin "uygarca inkarı" da bu hezeyanı

gözler önüne serer. Gerçek şudur ki askeri güç güvenliği değil ölümü sağlar. Toprağın verimliliğini korumak gerektiğinin inkarı ve güvenliğin ölüm silahlarıyla sağlanabileceği sanısına karşı tutku seviyesinde bağlılık, alkol krizine giren bir alkoliğin halüsinasyonlarına benzer.

Bağımlılık tedavisindeki ilk adım, bağımlının inandığı şeyin bir hezeyan olduğunun farkına varmasını sağlamaktır. Alkolik "bir bardak daha"nın cevap olmadığını, işkolik biraz daha çabadan daha değerli ve düzgün bir hayat gelmeyeceğini anlamalıdır. Blumia hastası bir tabak daha yemenin ruhsal bütünlük getirmeyeceğini görmelidir. Uygarlık, bu gerçeklik tablosunun kendisini intihara sürüklediğinin farkına varmalıdır.

Bize ne gerekiyorsa elimizde var. Sorunumuz dengesizlik ve çözümümüz dengemizi yeniden kazanmak. Eğer insanların yaptıkları toprağın durumuyla belirlenen dengeyi korumaya yönelik olursa, dünyayı iyileştirme yoluna girebiliriz. Ama eğer teoremiz, planımız, projemiz, neyimiz bu standarda uymazsa hezeyanımıza geri döneriz.

Hepimiz bağımlıyız. Uygarlık yüzünden yolumuzu kaybettik. Bir kargaşa ve belirsizlik ortamında işlevimizi yürütüyoruz. Uygarlık hezeyanının, kitlesel kurumsallaşmanın, kendi özel hayatlarımızın kendini yok etmeye meyilli bir temelde şekillendiğini görüyoruz. Dünyayı sürekli ölüme yaklaştıran bir kültürde yaşayıp, bir de onun için uzun vadeli kişisel planlar yapıp kariyerler geliştiriyoruz. Olmayacak duaya amin diyoruz.

Gözümüzü açıp yeni bir gerçeklik vizyonu kazanmalıyız. Kendi yaşamımızın ve toprağın canlılığının sorumluluğunu almalıyız. İnsanlar daha önce hiç böyle bir şeyle başa çıkmaya çalışmadı. Bu nesil kendi boyutlarında evrensel bir meydan okumayla karşı karşıya. Evrensel soru şu: oluşması ve gelişmesi on milyonlarca yıl süren canlı yaşamı mikroplara mı yenilecek? Bu durum karşımıza radikal bir başarının radikal trajedisini getiriyor.

Ütopik bir cennet, yeni bir Cennet Bahçesi yaratmak tek umudumuz. Başka hiçbir şey bizi kurtaramaz. Hayata verdiğimiz hasarı telafiyi amaçlayan iş birlikçi ve olumlu bir kültür oluşturmali, bunu sonsuza dek sürdürmeliyiz. Aksi takdirde bu dünyada var olmayacağız.

(Koetke'nin aynı adlı kitabından, sf:914)

Çeviri: Gregor Samsa
CinnetModern çeviri grubu

Başkan Chavez, 2010’un sonunda, yüz binin üzerinde kurbanı arkasında bırakan, büyük selin sonuçlarını tersine çevirmek için verimlilik yaratma bahanesi ile Ulusal Meclis’in kendisine 12 aylık bir süre için özel yönetim güçlerini vereceği yeni bir yasa çıkardı. Aynı zamanda, Ulusal Meclis’in, 1999 anayasasında kabul edilen çeşitli siyasî ve sosyal hakları sınırlandıran yasalar bütününe onaylamasını istiyor.

Aradaki bu paralellik bir tesadüf değildir. Dünya petrol fiyatlarındaki artış yüzünden nadir bir zenginlik zamanı olan 2006 ile 2008 arasındaki neredeyse eksiksiz bir güç periyodundan sonra, Bolívarcı proje şimdi, en azından resmî olarak, zıt düşünceli siyasî partiler tarafından kontrol altında tutulan önemli bir sektöre sahip olan Ulusal Meclis’le uğraşmak zorunda kalıyor. Ayrıca bir önceki kadrolaşmasını yürütmesini engelleyen bir ekonomik krizin sonuçlarıyla da yüzleşiyor.

Halkın somut sorunlarını çözen bir ideolojiyi öncelik edinmiş bir hükûmetin ve gündemin on yılından sonra, Başkan Chavez’in popüler destek seviyesi şekil değiştirdi. O artık nüfusun geniş kesiminin değişmeyen sadakatine güvenmiyor ve 2012’deki seçimlerden artık emin değil. 2010 biterken, insan hakları grubu Provea’ya göre, memnuniyetsizlik, yaklaşık olarak dokuz gösteriden fazlasına ulaştı. Bu memnuniyetsizliğin %80’i; barınma yetersizliği, temel hizmetler ve kötü çalışma koşulları gibi sosyal isteklere dayanıyor.

Hükûmetin bu isteklere cevabı, başkanın bizzat seçim kampanyasının başlangıcı olarak nitelendirdiği, sözde siyasî projelerinin “radikalleşmesi” oldu. Halka dayalı Bolívarcı bir proje yerine, şimdi “21. yüzyıl sosyalizmi” denilen belirsiz bir proje var. Bu proje, 20. yüzyıl modelinin yeniden düzenlenmiş bir halidir: enerji kaynaklarının çıkartılması ve sömürülmesine dayalı modernleşme ve güçlü askerî destek ile karizmatik, popülist ve baskıya dayalı siyasî bir sistem.

Yasalık Sorunu

Bu, halkla ortaklık içinde olan Bolívarcı slogan, “katılımcı ve halka dayalı demokrasi”ye daha zıt olamazdı. Buna, yeni elitler tarafından da dayatılmış belirsiz ve çelişkili “Komünal Parlamento”nun yükselişini eklersek yasama organından kaçınıldığını görüyoruz ki yasama organı 26 Eylül parlamento seçimlerindeki yarışı da hızlandırmış, böylece “güçler dengesi” (yasama-yürütme-yargı) nin anayasal ilkesini çürütmüştür.

Yine de şu an geçirilmekte olan, bir grup “Halk Gücü” Yasası’nın en çelişkili yanı, sıradan halk organizasyonlarının ne onların süregelen işlerine ne de dinamiklerine dayanacak olmalarıdır. Buna daha çok yasal sistem karar verecek. Teklif, su yasaları bir arada onaylamaktır: Organik Halk Gücü Yasası, Hükûmet Federal Divan Yasası, Divan Yasası ve Uluslararası Firmalar Yasası’nın teklifleri, Siyasî Egemenlik ve Ulusal Oto-Determinasyon Yasası’nın savunulması. Bunlardan her biri, temel olarak işin kurumsallaştırılması için kategoriler oluşturuyor ve işin kurumsallaştırılmasının bağımsızlıktan yetersiz olduğunu ve sınırlı özerkliklerini çoktan göstermiş olan komünal divan ve komünlerine yönlendiriyor.

20. yüzyılın çoğunda; devletler iç muhalifleri açıkça ve doğrudan baskı altında tutabiliyordu. Fakat şimdi, ekonomik anlaşmalar bile insan haklarına duyarlı olmak zorunda kalı-

yor ve bir devleti demokratik formalitelerle uyum sağlama-ya zorlayabiliyor. Yeni teknolojiler tarafından canlandırılmış sürekli ve dinamik bilgi akışı sayesinde, faili meçhule gönderme ve açıkça baskı altında tutmanın yollarını saklamak gittikçe zorlaşıyor. Bu yüzden, devletler şimdi adalet sistemini ve seçime dair usulleri uluslararası bir yasallık kaynağı olarak kullanıyor. Venezuela da dahil olmak üzere, Latin Amerika’nın yeni ilerlemeci hükûmetleri içinde, tüm bu sah- te girişimlerin amacı, yönetimin yeni projelerini eleştiren ve bunlara karşı çıkan bu sosyal kesimleri yasadışı olarak etiketlemektir. Bu “Terörle Mücadele” çağında, yasalarla uyum içinde olmamak, sorun çıkaran sosyal aktörleri bastırarak için politik olarak kabul edilmeye yeterli bir zemin oluşturu- yor.

Enternasyonalizmin Ölümü

Sosyalist düşünce, internet çağından çok önce, ulusal cephelerin ve proleterlerin tek vatanının insanlığın ta kendisi olduğunu öne sürerdi. Sovyetler Birliği istisnası dışında, her devrim, kurtla insan arasında olmayı durduracak, dünya çapında bir devrim ihtiyacını öne sürdü. O zamanın devrimcileri, ne kadar uzak olsalar da başkalarının talihsizliklerini kendilerininmiş gibi gördü. İnsanların eşitliği için mücadelenin en güzel bölümlerinden bazıları, bu cömertlik ruhundan kaynaklanıyordu.

Bu, eski zamanlara aitmiş gibi gözüküyor. Şimdi başka yerlerde yerini almış kavramları (burjuvazi, egemenlik, oto-determinasyon...) savunma ihtiyacını tartışarak, Venezuela’da enternasyonalizmi ölüme mahkûm ediyoruz. Hem Uluslararası Şirketler Yasası, hem siyasî bağımsızlığın savunulması, hem de Ulusal Oto-determinasyon Yasası; insan hakları ve halkın itibarına saygı için küreselleşmeye ve kapitalizme karşı mücadele yürüten sosyal ağları canlandıran dayanışma ve birleşmeyi engelliyor. Ulusal Oto-determinasyon Yasası epey tehlikelidir. Halk otoriteleri üzerinde kontrol sahibi olmak ya da seçilmiş ofisi işgal etmeye can atan adayları desteklemek, umumî alanlarda vatandaşın katılımını artırmak amacını güden bu organizasyonları politik olarak tanımlayan Ulusal Oto-determinasyon Yasası; onlara devlet kuruluşlarını; sivil hizmet görevlilerini ya da bağımsızlığın uygulanmasını tehdit edenleri kızdıracak fikirleri veren, ülkeye davet edilmiş yabancı organizasyonlardan kaynak almayı açıkça yasaklıyor. Bu, sağ kanada ya da darbeci gruplara karşı alınmış bir önlem gibi görünebilir, fakat bunun amacı devletle alakası olmayan tüm aktörleri nefessiz bırakmaktır. Bu, doğası gereği eleştirel ve sorgulayıcı olan devrimci düşüncenin

gelişimi üzerinde önemli sonuçlar doğuracak. Nesnel olarak bakıldığında bu, Venezuela'yı, örneğin, 2006 olayındaki ortak dileklerine rağmen; 21. yüzyıl sosyalizminin ağır bir biçimde eleştirildiği zaman, çatlakların görülebildiği Dünya Sosyal Forumu gibi olaylara ev sahibi olmasını engeller. IV. Uluslararası ya da 'Social Watch' gibi bölgesel veya küresel hareketlere dahil olmak isteyen sosyal ve sıradan insanların girişimleri; yasadışı olmaya ve yeraltına girmeye zorlanmış olacak. "Birinci dünya" olarak anılanlar, anti-kapitalist kampanyalarını ya da sol kanat, etkinliklerini yürütmek veya yayınlarını basmak için bağış alamayacak ve kendi ceplerinden ödemedikleri sürece uluslararası etkinliklere katılamayacaklar.

Sansürün Normalleştirilmesi

2006'da, ceza hukukundaki bir reform, daha birkaç şeyin yanında eylemcilerin sokakları kapatmasını bir suç saymaya başladı. O zamanlar, Bolivarcı hükûmeti destekleyen işkolları darbelere karşı mücadele etme gereğini ileri sürerek bu önlemi destekledi. Öngörülemez şey; haklarını almak için tarih boyunca sokakları kapatan işkollarına karşı (sıradan insanların işkolları), bu reformun ne kadar çabuk kullanılmaya başlanacağıydı. Şu an 2500'den fazla insanın, özgür dolaşım hakkına köstek olan bir gösteriye katılmaktan dolayı mahkemesi sürüyor ve hükûmet kaynaklarına göre bu insanların yüzde yetmişi Bolivarcılığa sempati duyuyor.

Aynı zamanda internet kullanımını da düzenleyen, radyo ve televizyon üzerine sosyal sorumluluk reformuna benzer sonuçlar ortaya çıkacak. Günün her saatinde sansüre uğrayacak mesajların arasında, "suçu haklı göstermeyi destekleyenler"; "medya manipülasyonuna eşit tutulabilecek, vatandaşlara rahatsızlık vererek barış ihlaline sebep olanlar", "sorumluluk sahibi insanlara ya da halk otoritelerine saygısızlık olarak görülen; otoriteyi yasal olarak tanımamayı amaçlayanlar"; "var olan yasalara uyum sağlamamayı destekleyenler" gibi ihtar kategorileri var. Bu yeni yasada, hükûmetin bu tip mesajların "ertelenmeksizin" yayılımının engelleyeceği belirtiliyor. Bu yasanın amacı, Venezuela hükûmetini eleştiren sesleri ve meydanın aşırı polarizasyonu olarak interneti kullananları susturmaktır. Çünkü internet, alternatif ve topluluk tabanlı medyanın, halkın mücadelesine sırtını dönen yeni devlet bilgi egemenliğinin uzantısı durumuna gelmiştir.

Sel sonrası aciliyet durumunda Chavez'in projesi, nüfusu, enerji kaynaklarının güvenli bir biçimde küresel pazara sağlanmasından başka bir şey olmayan küresel ekonomideki rollerini disipline etmektedir. Devlet -ki tarihsel olarak; eşitsizliği dayatan ve insanların birlik içinde hareket etmelerini gasp eden olarak tanımlanmıştır- şimdi günlük yaşamda yerini alıyor. Bolivarcı proje, çelişkilerini keskinleştirerek kendi feragatini tetikleyecek mi? Sadece önümüzdeki aylarda sıradan halkın gerçekleştireceği mücadeleler bunu doğrulayacak.

Not 1: Hükûmet Federal Divani Yasası'nın analizi için lütfen okuyunuz :

<http://rafaeluzcategui.wordpress.com/2010/08/30/consejo-federal-de-gobie...>

Not 2: Komünler Yasası'nın analizi için lütfen bakınız :

<http://periodicoellibertario.blogspot.com/2010/08/ley-de-comunas-refunda...>

İngilizce çeviri: Francesca Denley
Türkçe çeviri: Emrah Tezer - Burcu Sener

* Venezuela'da yayınlanan anarşist gazete **El Libertario**'dan alınmıştır.

<http://wri-irg.org/node/11911>

Anarşist George Bozhilova Nedyalkova öldü

Bulgaristan'da 83 yaşından tanınmış anarşist Georgi Nedyalkov öldü. Bozhilov Sofya yakınlarındaki Rosoman köyünde 16 Nisan 1927'de doğdu. Hayatı boyunca anarşizmin fikirleri ile yasadışı. Parmaklıklar arkasında 8 yıllık hapis hayatı yasadışı. Nedyalkov Stalinist dönemde zulüm ve hapis hayatı yaşamını sürdürür. Haskovo, Varna, Kyustendil de tutukluluk yaşamı dışında kampa sürgünü olarak yasar (Persin ve Belen Tuna adası) "1974 yılında, yazar ve anarşist Deltcho Demireva evinde bir arama sırasında yakalandı. Nisan 1974 yılında Silistre de, Bistra köyünde 5 yıl yaşamak için gönderildi. 1989 Nedyalkov yaklaşık 10 yıl sonra Bulgaristan'da Anarşistler Ücretsiz Federasyonu editörü oldu. Anılarında yazdığı "siyah gökyüzünün altında dansöz" kitabı ve "benzersiz anarşizm üzerinde yazısını yayınladı Áúëääðñëë prehod Pres pogleda." Onur onun anısına!

Karakök Otonomu

Çarşı kartalın esaretine karşı!

Birçok sosyal olaya tepkisiz kalmamasıyla tanınan Çarşı, bu kez çuvaldızı kendine batırdı ve "Çarşı Kartalın Esaretine Karşı" diyerek Beşiktaş Kulübü'nün planladığı kartal şovuna karşı çıktı! İnönü Stadı'nda karanlık bir odada tutulduğu öğrenildi. Ligin ikinci yarısında İnönü Stadı'nda oynanacak maçlarda bu kartalın tüm stadı turlayacağı haberleri üzerine ise Çarşı'nın sitesi Forzebesiktas.com'dan bir açıklama yapıldı.

Bir hayvanın doğal ortamından kopararak ve kötü koşullarda eğitilerek şov için kullanılmasına tepki gösterilen açıklamada "Yunus balıklarının tutsaklığına dur dediğimizde alkışlayanlar, şimdi kartalın esaretine sessizliğimizi mi alkışlayacaklar? Çok beklerler!" denildi.

Sitede "5 dakikalık seyir zevkine, bir Kartal'ın esaretine Çarşı'nın suskun kalmasını çok beklerler!!! Bizi düşlerimizdeki Kartallarla başbaşa bırakın! Bırakın hayallerimizi kafese koymayın!" açıklaması yapıldı.

Konser : Disorder 15 Ocak'ta İstanbul'da

80'lerin İngiliz efsane hardcore punk grubu Disorder, 15 Ocak Cumartesi 2011'de bizlerle beraber olacak. Crust Punk müziğinin temellerini atan gruplardan biri olan Disorder, 1980'de Bristol'da kurulmuş, Chaos UK gibi topluluklarla, Bristol'da protest punk hareketinde öncülük etmiş gruplar arasındadır. 30 yıllık aktif hayatı boyunca Avrupa, Amerika ve Japonya'da konserler vermiş toplulukta, sayısız kadro değişikliği olmuş; orjinal kadrodan bir tek bas/vokalde Taf kalmıştır.

Diğer gruplar:

- POSTER-ITI
- STANDBACK
- ULTIMATE BLOWUP
- TAMPON

KAPI AÇILIŞ : 20:00
GİRİŞ : 15 TL

UYGAR SAHNELERE KARŞI SOKAKLARDAYIZ ...

“İktidar sizi nerenizden yaralıyorsa orası kimliğiniz olur”

Milan Kundera

BİZ KİMİZ

Bizler, sanatı meta ya dönüştüren endüstri sistemine ve uygar sahnelerine karşı sokaklarda olmayı seçen, yaşadığı toplumu ilgilendiren sorunlar üzerinde sanatımızla düşündürmeyi ve sorgulatmayı amaçlayan, düşlerimizi ve eylemlerimizi sanat ile sokaklarda üretmeceğimizi söyleyenleriz.

Bizler, insanların üzerinde olan tüm baskı ve tahakküm araçlarını, hiyerarşiyi, otoriteyi ve sistemin varlığını sürdürmesine yardımcı olan somut ve soyut tüm kurumları ve sanat anlayışlarını reddederik isyan bayraklarımızı çektiğimizi söylüyoruz.

Kapitalizm, tüketim toplumunu oluştururken sanatı kullanarak insanları daha rahat uyuşturmaktadır. Reklamlarda, sinemalarda, müziklerde, fotoğraflarda, kitaplarda ve daha birçok alanda sanatın teknikleri kullanılarak görsel ve duysal algılarımıza yerleştirilen somut ve soyut temalarla, onların istedikleri şeylere karşı ilgimiz artıyor; satın almamız gerekiyorsa alıyor ya da tam tersi öfke duymamız gerekiyorsa öfke duygularımızı kabartıyoruz. Yaratılan tüketim toplumunda birey kendisine sunulanın dışına çıkamayacak kadar kısıtlanmış, satın aldığıyla kendisini özgür hissedecek kadar yapaylaşmış, sahte olan tüm duygu ve davranışların esiri olacak kadar tüketilmiştir. Bizler böyle bir gidişatın temellerini atanlara, bireylerin birbirlerine yabancılaşmasından beslenenlere, yeryüzünün şirketlerine, efendilerine ve sanatın patronlarına karşı öfke duyuyoruz. Sanatı kullanarak değer yargılarımızın her geçen gün kaybolmasını sağlayan, bizleri tüketici konumuna getiren küresel şirketlerin sanatının üreticisi ya da seyircisi de olmak istemiyoruz.

Ekranlarda tüketim propagandası yapan reklamlardan, dört tarafı gökdelenlerle sarılı plazalardan, egzoz kokusuna boğulmuş şehir merkezlerinden nefret ediyoruz. Doğa üzerinde tahakküm kurarak ve zarar vererek ilerleyen endüstri siteminden, hidroelektrik santraller kuran, ormanları yok ederek villalar yapan, denizlere petrolerini boşaltan, reklamlarda yeşil renkle gözlerimizi çevreciliğe boyayan tüm şirketlerin yeryüzünün düşmanları olduğunu düşünüyoruz. Teknolojinin insanlara fayda değil zarar verdiğini ve bizi kullandığını düşünüyoruz. Bizleri yönetmek isteyen, yönetmeyi düşleyen ya da yönetilmeyi doğru bulan kuramlardan, ideolojilerden, bireylerden, kurumlardan nefret ediyoruz.

İnsanın doğasında kötülük vardır diyen, kötülüğü onaylayan, kötülük neden niçin nasıl başlamıştır diye sorgulamayan karamsar felsefelerden nefret ediyoruz; sorgulamanın önüne perde indiren hayali güçlere dayanan metafizik düşünceleri kabul etmiyoruz. Özgürlüğü; bize sunulan seçenekleri sorguladığımızda dışına çıktığımızda başlayan süreç olarak tanımlıyoruz. Özgürlüğü sadece kendimiz için değil yeryüzündeki tüm canlılar ve doğa için, yeryüzüne özgürlük için istiyoruz. Dünyanın sürekli kötüye giden bir eksen etrafında döndüğünü, dünyada yaşanan tüm toplumsal ve siyasal reflekslerin sanatı etkilediğini, sosyal davranışlarımızı değiştirdiğini düşünüyoruz.

Sanatın hiçbir ideolojinin esiri/işçisi olmaması, hiç kimsenin veya kurumun boyunduruğu altına girmemesi, hiçbir siyasetin ifade tarzına, amacına ve aracına hizmet etmemesi gerektiğini düşünüyoruz. İnsanları düşündürmekten yoksunlaştıran, ilkel duyguların, dayanışmanın, paylaşmanın yerine rekabeti, ayrımcılığı, parayı, militarizmi, tüketimi, siyaseti süsleyerek bizlere kabul ettirmeye çalışan sanat anlayışlarının tümünü reddediyoruz. Bizler sanatçının sadece yapmış olduğu sanat ile her şeyi ifade edemeyeceğini, direnişin olduğu her yerde düşünen - eyleyen sanatçılar olması gerektiğini düşünüyoruz.

Yaşadığımız çağın sorunlarına kulak tıkayarak, sadece oturduğumuz yerden serzenişte bulunarak ve sonunda sanatçıyım diyerek köşelerimize çekilmeyi reddediyoruz. Topluma ötekileşmenin sanatçı tanımını karşılamadığını düşünüyoruz.

Sanatın nabız sokakta atar diyor ve yaratılan tüm ahlak ve değer yargılarının, sanatın ne halde olduğunun sorgulanması gerektiğini, uygar dünya öğretilerinin insanlığı uçuruma götürdüğünü düşünüyoruz. Siyasetçiler gibi kurtuluş palavraları atmayacağımızı, reklamlardaki gibi tüketim propagandası yapmayacağımızı, insanın doğasına sonradan giren yabancı katkı maddelerini kendimizden ve sanatımızdan dışarıda tutacağımızı ve sokakta olacağımızı söylüyoruz. Bizim gibi düşünen ya da bizlerin yanlış düşündüğünü söylemek isteyenlere, sanatını sokakta üretmek için sokakdaş arayanlara, fikirlerini görüşlerini belirtmek ya da “aklımda şöyle bir şey var yapsanız iyi olur” demek isteyenlere kısacası bize ulaşmak isteyen herkes için mail adresimiz: sokakta@windoslive.com Bu e-Posta adresi istek dışı postalarından korunmaktadır, görüntüleyebilmek için JavaScript etkinleştirilmelidir

Sanat bir metadır istediğiniz zaman satın alabilir ve satabilirsiniz.

Başkaldırmanıza Mukayet Olmayın o Sizin En Büyük Ahlakınızdır...

Sanat Dört Duvar Arasına Sığmayan Bir Eylemdir...

Uygurlik insanları duvarlarla sararak her gün benliğimizin taciz edilmesidir...

Endüstriyel dünyada aklın yolu paradır... Bugün eczanelerden (gışelerden) ilacınızı (televizyonlarda konserlerde sahnelerde vb.)

seyrederek alınız mı?

Uygurlik ruhsal bulaşıcı hastalıklar üretir...

Para insanın cebinde taşıdığı en çirkin eşyadır...

İşkence yalnızca sistemin vücudumuza batırdığı aletlerden ibaret değildir ruhumuza ve beynimize sokulan birbirimize bulaştırmak durumunda kaldığımız mikropların etkileşimidir... Uygur dünya öğretilerinden uzak durunuz uygurlik-teknoloji-endüstri üçlemi sizi kendinize yabancılaştırmaya başlar...

Gelecekte toplumsal sistemler insanların ihtiyaçlarına göre düzenlenmeyecektir - İnsanlar sistemin ihtiyaçlarına uydurulacaktır...

Ted Kaczynski

Bir toprak parçasının etrafını çitlerle çevirip “burası benim” diyen ve etrafında buna inanacak budalalar bulabilen ilk kişi modern uygurlik-ğin atasıdır... Rousseau

Görünmez Tiyatro: Görünmez Tiyatro, genellikle kamusal alanda gerçekleştirilen, oyuncuların belirlenen bir konu üzerine bir fikir sunarak seyirci-oyuncuları da oyuna katılmaya kışkırttığı bir Ezi- lenlerin Tiyatrosu pratiğidir. Seyirci-oyuncular, bir tiyatro eyleminin içinde olduklarını fark etmeksizin oyuna dahil edilir ve belirlenmiş konu üzerine düşünmeye ve eylemeye teşvik edilirler. Forum Tiyatrosu’ndan farklı olarak Görünmez Tiyatro, seyirci-oyuncuların müdahaleleri ile değişen koşullara uygun dinamik bir metin gerektirir. Ayrıca oyuncular, seyirci-oyuncuları inandırmak ve kurgusal kökeninden habersiz oldukları bir oyuna çekebilmek için rollerini yaşayarak oynamalıdır. Bu tiyatro günümüz tiyatrosunda sokak- taki halkı interaktif olarak tiyatronun içine sokmaktadır.

Sokak Tiyatrosu : Seyirlik oyunların sergilendiği bir açık hava tiyatro türüdür. Alışagelmiş “tiyatro” kavramından farklı olarak belirli bir yere (mekân) bağlı kalmaksızın, seçilen herhangi bir yerde halka açık oyunlar oynayan tiyatro çeşidi olan sokak tiyatrosu, genellikle kısa yoldan ifade tarzını seçerek iletici gönderen genç topluluklar tarafından benimsenmiştir. Politik içerikli olanları, keskin bir dil kullandığından “gerilla tiyatrosu” şeklinde anılan sokak tiyatroları, parklar, bahçeler, yarı - işlek sokaklar, alanlar vb. yerlerde, 10 - 20 dakikalık oyunlar sergiler. Sokak tiyatrosu bazen de doğaçlama olarak oynanabilir.

Uygarlığın Sahnelerine Karşı "Sokakta" Olanlar

Cumartesi günü bir grup, Göçmen Dayanışma Ağı'nın Yunanistan'ın Türkiye sınırına tel örgü çekme kararını protesto çağrısına eylem başlarken gerçekleştirdikleri bir sokak performansıyla yanıt verdiler. Göçmen Dayanışma Ağı'nın eylem için hazırladığı tel örgünün önüne siyah bir örtüyle gelen eylemciler göçmen ölümlerine dikkat çekmek için Festus Okey gibi katledilen göçmenlerin isimlerini belirttikleri bir performans gerçekleştirdiler.

<http://dai.ly/gXQRRS>

Pazar günü bir grup, "TÜKETME İSYAN ET!!!" sloganıyla vücutlarına sardıkları ve kafalarına geçirdikleri çeşitli kapitalist şirketlerin markalı poşetleriyle İstiklal caddesi boyunca yürüyerek tüketim kültürünün boktanlığına dikkat çekmek istedi. Şaşkın gözler arasından yürüyen eylemciler Galatasaray Lisesi önüne geldiklerinde üzerindeki marka poşetleri yırtarak yerlere attılar.

<http://dai.ly/aslfnz>

Aktif Dayanışma Komandosu GAP Mağazasına Yönelik Kundaklama Saldırısını Üstlendi:

"Kendi yürütmediğimiz bir savaştayız...Tut-saklarımız var ve eyliyoruz...Ateş, saldırı, yıkım, bu bizim seçimimiz, bu bizim seçtiğimiz taraftır..."

Maskeler düştüğü için, tüketicilerin gülüşlerinin çok fazla olduğu, bolluk hayatının taksitle çökmüş olduğu anda olduğumuz için... İkiyüzlülük ve umursamazlık artık bilimli bir tavrıdır.

Ve bizler bilinçli ve kararlı olarak şehir gerilla savaşının tarafında olanlar 31/12/2010 gecesi yeni yılı selamlayarak harekete geçtik ve Psihiko bölgesindeki sokakta bulunan GAP mağazasına havai fişekler eşliğinde 2 kundaklama cihazı yerleştirdik. Bu pazara ve bizim memnun eden düşüşüne bir aramağamızdır....

Demokrasinin hücrelerindeki tusaklarımızı unutmuyoruz. Yeni yılın şafağında ülkenin çeşitli hapsihanelerinin dışındaki dayanışma toplantılarını selamlıyoruz. Yoldaşlarımızı unutmuyoruz ve yaklaşan Devrimci Örgüt Ateş Hücreleri İttifakı davasısından önce yapılan aktif dayanışma çağrısına cevabımızı gönderiyoruz. Şimdi eylemle konuşuyoruz....

NOT: Rededişin patikalarında yürüyen herkese kuvvet ve kararlılık!"

ELF Rusya'dan iş makinalarına karşı eko-sabotaj eylemleri

Bir dolunay gecesi (22-23 Aralık) ELF eylemcileri paletli bir dozeri ateşe verdi. Araç, yerel otoritelerin güzel bir orman gölünün kıyısına elit konutlar inşaa etmek için kullanacağı bir Moskova bölgesindeki kentsel dönüşümün parçası olarak kullanılmaktaydı.

Her zamanki gibi, zenginler halkı (zenginlerin yürüyüş yapmak ve yüzmek için yerleri gaspedilen) aşağıladıkları ve kibirleri için biraz daha fazlasını ödemelidir, bilhassa doğaya tecavüz ettikleri için. Rusya'dan mutlu krizler ve mutlu yeni korkular!

01 Ocak 2011'den itibaren Moskova'da yeni bir endüstriyel program başlatılıyor.

Bu yangın, kirli hava ve şehir ekolojisinin bozulması gibi sayısız sorunla beraber yerel doğayı ve yabanıl hayatı vuracak olan %90'lık ormansızlaştırma faaliyetleri anlamına geliyor.

Böylelikle bu planların aşağılama ve saygısızlığına karşın, 2 jazıcı iş makinesi ve bir asfaltlama makinesini ateşe verdik. Araçlar saat tam 12'de hava fişek sesi ve ışıkları eşliğinde ateş almaya başladı. havai fişek ışıkları görüş alanındaydı."

Diyarbakır'da akşam saatlerinde eylemciler, Dağkapı Meydanı'ndaki Atatürk heykelini yakma girişiminde bulundu.

Alev alan heykel, olay yerine gelen itfaiye ekipleri tarafından bütünüyle yanmadan söndürülürken, polis ekipleri eylemcileri yakalamak için operasyon başlattı.

Diyarbakır'da saat 19.00 sıralarında grup, Dağkapı Meydanı'ndaki Atatürk heykelini yakma girişiminde bulundu. Eylemciler, çevreden topladıkları kağıtları heykelin altında yakarak heykelin kısa sürede alev almasına neden oldu. Heykel, olay yerine gelen itfaiye ekipleri tarafından bütünüyle yanmadan söndürüldü.

Polis ekiplerinin olay yerine gelmesinin ar-

Lubunya İntikam Milisleri-Birliği Homofobik ODTÜ Kültür İşlerine Saldırdı

Radikal Lubunyalardan birliği LİM-B olarak, 5 Ocak çarşamba günü, ODTÜ LGBT Topluluğunun kurulmasını homofobik-transfobik-cinsiyetçi zıvalıklarla reddeden Kültür İşlerini boya yağmuruna tuttuk. Kültür İşleri Müdürü Rektörlük ibnelerin topluluğa ihtiyaçları olmadığında karar kılmış, hele ki kimlik diye bir topluluk amacı ne de mantıksızmış.

Heteroseksist kafalarını çalıştırmaya bile tenezzül etmeden topluluk amacını götlerinden anladıkları apaçık ortada olan bu heterolar bizim neye ihtiyacımız olduğunu bildiklerine emin görünuyorlar. Öyleyse hetero kurumlarınızı alaşağı edecek eylemlikliklere hazır olun. Kırmızı boyalar yalnızca bir başlangıçtı.

Tüm lubunyaları, kuirleri, ibneleri, normallik vurgusuyla katı toplumsal cinsiyet normlarına hapseden liberal lgbt kimlik politikalarını bırakıp, eşitlik-normallik değil özgürlük mücadelesine çağırıyoruz. Heteroseksist, kapitalist sisteme karşı gerçekleştirilecek her tür yıkıcı eylemin bizleri özgürlüğe bir adım daha yaklaştıracığına inanıyoruz. Yaşasın göt göte dayanışma.

**Lubunyalardan direnişe, LİM-B'ye.
Lubunya serihilda!**

<http://lubunyaintikammilisleribirligi.blogspot.com/2011/01/blog-post.html>

Atatürk Heykeline Saygı

dından Suriçi semtine kaçan eylemciler, ara sokaklarda izlerini kaybettirdi. Eylemcilerin yakalanması için başlatılan operasyon ise devam ediyor. Ama yakalanabileceklerini zannetmiyoruz.

Tahakkümün, sömürü ve zulmün bu coğrafyadaki bütün putlarının yıkılması ve eylemlerin artırılması dileğiyle!

- Yunanistan'da ulaşım işçilerinin bugün yaptığı 24 saatlik grev hayatı kilitledi. Otobüs, trolleybüs, metro ve tramvay çalışanlarının, bu sabah saat 05.00'da başlattıkları eylem, özellikle büyük kent merkezlerinde ulaşımın felç olmasına yol açtı.
- Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde üç gündür süren gerginlik 12 Ocak akşamı yaşanan faşist saldırıyla daha da tırmandı. Okul çıkışında otobüs durağında bekleyen yurtsever bir öğrenciye yaklaşık 20 kişilik faşist bir grup saldırdı. Bir süre dövüldükten sonra Sıhhiye Köprüsü'nün merdivenlerinden aşağıya atılan öğrenci hastaneye kaldırıldı. Burada travma geçirdiği öğrenilen öğrenci hastanede yapılan ilk müdahalenin ardından hastaneden taburcu edildi.
- Antalya'nın merkez ilçelerinden Aksu'ya bağlı Atatürk mahallesi sakinleri, büyükşehir belediyesinin meclis toplantısını bastı. 229 parsel olarak bilinen yaşadıkları bölgede imar düzenlemesi yapılmasına karşı çıkan mahalleli, toplantının yapıldığı binanın kapı camlarını kırdı. Büyükşehir Belediye Başkanı Mustafa Akaydın'a yabancı cisim de atan mahalle sakinleri ile belediye görevlileri arasında yumruk yumruğa kavga yaşandı.
- Mardin'in Nusaybin ilçesinde Nusaybin Lozan Caddesi üzerinde bulunan bir banka şubesine molotof kokteyli atıldı. Kepenkleri kapalı olan bankanın ATM'lerinde hasar oluştu. Nusaybin İlçe Emniyet Müdür Abdullah Kara olay yerine gelerek inceleme yaptı.
- Ankara'da zamların ardından parasız ve nitelikli ulaşım talebiyle başlayan eylemler sürüyor. Bugüne kadar otobüslere ve metroya parasız binme, yol kesme ve ulaşım boykotu biçiminde eylemler yapılırken bugün de halk otobüslere el koyarak "artık ayakta gitmeyeceğiz" dedi. Gökçek'in para karşılığında halka karşı kışkırttığı bazı EGO şoförlerinin ayakta yolcu alma inadına karşı isyan eden yolcular "öyleyse kart basmak da yok" dedi. Yolcular otobüslere parasız binmeye devam ederken, kitlenin yola taşmasını bahane eden polis saat 20.45'te duraktaki yolculara saldırdı. Bu saldırıda bir yolcu yaralandı. Yaralı yolcuyu Princes Otel'e götüren polisler ambulans çağırılmasına rağmen yaralıyı otelden çıkarmadı.
- Silah veya patlayıcı taşıyan Danimarkalı nakliye firması Leopard Aden Körfezinde korsanlar tarafından kaçırıldı. "Shipcraft" - www.shipcraft.dk (Hoersholm'un Kuzey Kopenhag banliyösünden) şirketi - silah veya nükleer atık benzeri kargolarda uzman - haberlerden sonra olanları hasırlatı etmek için websitelerini kapattılar. 1980'lerde de bu gibi gemicilik firmaları -CIA bağlantılarıyla- Güvey Afrika ve İran karşıtı olaylarda silah kaçakçılığında aktiftiler.
- Brighton'daki (İngiltere) EDO/ITT kurbanlarıyla Dayanışmak için Barclays'ın ATM'sini sabote etti. ITT, EDO MBM'nin aile şirkettir. ITT ve EDO İsrail'e F16 tedrik ediyor. Geçtiğimiz 15 gün içerisinde İsrail Gazze bölgesine F16 saldırılarını arttırmıştı. Barclay NYSE'de işleyemeden ITT'ye pazarda piyasa yapıcılığı sağlamaktadır. Silah ticaretindeki en büyük küresel yatırımcıdır. ITT'ye finansal hizmetlerine son verene kadar Barclays'ı hedef alın!
- İzal'de (Belçika) Adalet tarafından zorunlu çalışmaya hükümlü veya eski mahkumları kullanan La Renardière derneğine bağlı bir iş yeri kundaklandı. Çıkan yangın için beş farklı bölgeden itfaiye ekibi takviye edildi. İş yeri neredeyse tamamen yandı.
- Wavre'de bulunan araba satıcısı ITAL MOTORS galerisi kundaklandı. , Lancia, Alfa Romeo, Toyota ve Nissan'ın dağıtıcısı olan galerinin üç yerinden birini tamamen tahrip etti. İfaiyeciler yangının ofislerde başlayarak galeriye doğru yayıldığını bildirdiler. Yaklaşık 130-150 araç çıkan yangın sonucu tamamen yandı. Hasarın yüzbinlerce euro olduğu tahmin ediliyor.

MINİMUM GÜVENLİK

by Stephanie McMillan

indir/download: <http://www.internationala.org/index.php/kutuphane/dergi.html>

internet üzerinden oku/read online: <http://www.issuu.com/internationala>

iletişim/contact: audioslave@riseup.net